

### Sovietinei Propagandai Niekas Netiki

BRONIS KULBERKIS PASAKOJA:

— Kur pirmiausia atvykote Ameriką?

— Atskridau į New Yorką. Čia mane sutiko IRC organizacijos pareigūnės, sustojau tos organizacijos viešbutyje. Iš buvau 2 dieni ir patraukiau į Čikagą, kur ieškau giminių. Jau būdamas Lietuvoje žinojau, kad Čikagoje esama daugiau lietuvių.

— Ką dabar Amerikoje darysite?

— Dirbsiu, gyvensiu. Esu mūrininkas ir dažytojas. Svajoju įsigyti namą, sudaryti šeimą.

— Tai atrodo, kad darbininkija nei Lietuvoje, nei Sovietijoje nėra patenkinta?

— Nėra ir niekuomet nebus. Kol laisvės nebus, kol rusas Lietuvoje ponavos — nebus patenkinti. Nepatenkinti, kad neina reikalai geryn, o blogyn. Uždarbis mažėja. Planus duoda pildyti labai didelius, o uždarbių nekeliu. Žmonės kalba, kad už kelių metų bus bendras katilas — dirbsi nieko negausi, kartu valgysi, gausi apsirengti ir viskas Rusijoje, eina gandai, jau yra kai kur tokių vietų.

— Tai jūs nepriklausomas Lietuvos neatsiminate, esate užaugęs Sovietų valdžioje?

— Kai rusai pirmą kartą atėjo — buvau tik trejų metų. Kai baigėsi paskutinis karas — dar kiek atsimenu, o šiaip užaugau jau Sovietų okupacijoje.

— Kaip jūsų nepaveikė mokymo ir kitomis priemonėmis okupantų taip gausiai liejama propaganda?

— Susitinki gi su žmonėmis, pasikalbi. Kas gi tai propaganda norės tikėti, kai gyvenimo tikrovė yra kitokia. Iš žmonių iš gaunamų laišku, aš žinojau, kad užsieny gyvenimas yra visai kitoks.

— Ar jums teko kada skaityti kokį užsieny išleistą laikraštį ar knygą?

— Tai nebuvo prieinama. Teko pasitenkinti spauda, iš leidžiama okupuotoje Lietuvoje, Sovietijoje. Neteko skaityti nei knygų, išleistų nepriklausomoje Lietuvoje.

— Ką Lietuvos ir Sovietijos žmonės galvoja apie Amerikos gyvenimą?

— Galvoja, kad Amerikos žmonės džiaugiasi laisve ir supranta gyvenimą. Gauna jų siuntinius. Galvoja: «Iš kur mes tokius siuntinius galėtume pasiūsti, kai mes vos užsidirbam pragyvenimui?»

— Ką žmonės už geležinės uždangos galvoja apie Vietnamą?

— Sako, kad Amerika kaip maži vaikai perilga terliojasi.

si. Jeigu imt, tai paimt, jeigu apleist, tai nedelsiant Ameriką juk nėra tokia silpna

— Ar klausosi Amerikos radijo?

— Klausosi Amerikos Balso. Labai įdomaujasi. Nori su žinoti necenzūruotų naujienų.

— Ar daug jaunimo iš už geležinės uždangos norėtų pasiekti vakarus?

— Jeigu būtų tokia laisvė išeiti kaip pvz. iš Jugoslavijos į Italiją, tai pusė Lietuvos išeitų.

— Kaip su tikėjimu lietuvių tarpe?

— Vyresniosios kartos lietuviai tikintieji, ir mano jaunės kartos lietuvių tarpe yra daug tikinčių, kurie lanko bažnyčią, tuosiasi bažnyčiose. Tačiau inernatuose augantieji atskirti nuo savųjų, vaikai dar neturi savarankiško galvojimo ir labiau patiki propagandą.

— Ko žmonės Lietuvoje laukia, ko tikisi?

— Lietuvos žmonės galvoja, kad rusas visą laiką negalės pasilikti Lietuvoje. Turės įvykti kokia nors permaina.

— Kokios permainos jie norėtų?

— Norėtų laisvės.

— Ir jaunimas?

— Taip pat ir jaunimas.

— Iš jūros jūs grįždavote į Klaipėdą. Kaip dabar atrodo Klaipėdos miestas?

— Miestas atsistatęs. Neįdygo tokie namai, kaip buvo Statė iš didelių silikatinių plytų tokius keturkampius 3-4 aukštų namus. Žmonės juos vadina kareivinėmis. Klaipėdoje yra daug rusų atrodą, gal net pusė gyventojų. Yra ir vokiečių, bet mažai. Rusnėje daugiausia lietuviai. Ten žvejų artelė, yra gausiai ir rusų ir vokiečių.

— Kokie jūsų pirmieji įspūdžiai atvykus į Ameriką?

— Dar tik keletas dienų. Daug nepažįstu. Tačiau man čia patinka labai. Kraštas laisvas. Žmonės stengiasi padėti. Geriau nereikia norėti, kaip Amerikoje.

Juozas Prunskis  
«Draugas»



### Šventajam Kazimierui

STASYS YLA

Tėvynės mūsų Lietuvos Globėjau,  
Kazimiere šventasis karalaiti,  
Tavį dejonės mūsų, maldos aidai,  
Užtark ją tiek sykių jai padėjęs

Čia žemėj lelija skaisčia žydėjęs,  
Duok mus jaunimui tavo pėdom eiti,  
Kad jis, pamildamas dorybių kraiti,  
Vėl ta tų tėviškės naujos grindėju.

Ak, kad sugrįžtume tavęs pagarbinti  
Į seną Vilnių katedroj brangiojoj,  
Kur aukso karste tavo palalkai šventieji.

Ir kad, įveikę kūno ad urą žvarbią,  
Ir stoję Viešpaties akivaizdoj šventoj,  
Žengt galėtume, kur tu esi įėjęs

Vokietijos priežodis sako, kad tas juokiasi gerai, kuris juokiasi paskutinis. Iš tiesų tas priežodis tinka jai pačiai, nes ji galėjo juoktis paskutinė. Iš ko? Iš tų, kurie laikė save išmintingais. Mat, kai karo pabaigoje sąjungininkai užėmė Kiolno miestą ir Adenauerį paskyrė burmistr. netrukus atleido sakdami, kad jis nesugeba valdyti. Paskiau, Čiurčilis pripažino, kad Adenaueris yra didžiausias Vokietijos kancleris po Bismarko.

Panašiai įvyko ir su Ehrardu, ekonomijos ministru. Kai jis patiekė sąjungininkams savo planą, jie tarė: «Neatrod, kad tas planas būtų geras. Bet pabandyk. Juk blogiau būtų negali». Praėjus 10 metų Amerika nustebo Vokietijos pajėgumu, o šiandien visi kalba apie jos «ekonomijos stebuklą».

### «BLOGIAU BŪTI NEGALI»

Sakydami, kad «blogiau būti negali», sąjungininkai buvo teisūs. 1945 m. Vokietija buvo nulis. Miestai ir fabrikai sugriauti, žmonės išbadėję ir pasimėtę.

Tokiai perblokštai Vokietijai pasiūvė vadovauti K. Adenaueris. Atleistas iš burmistro pareigų vienerių metų bėgyje jis suvažinėjo 150 000 kilometrų aplankė visus Vokietijos miestus ir skelbė Krikščionių Demokratų partijos programą, kurią jis pats parašė. Ji apėmė socialinį Katalikų Bažnyčios mokslą, pritaikytą Vokietijai. Nurodęs Vokietijos padarytas klaidas, jis parodė kelią į darbininkų ir darbdavių sugyvenimą. Trumpei, jis sakėsi gausias įgimtas individo ir valstybės teises. Per pirmuosius rinkimus jis pateko į parlamentą, kuris jį paskyrė kancleriu.

### LAIMI PASITIKĖJIMA

Svarbiausias jo uždavins buvo laimėti sąjungininkų pasitikėjimą. Jam čia sekėsi todėl, kad visi matė komunizmo pavojų. Juk neatsitiktinai visos 5 nuo karo nukentėjusios valstybės išsirinko Krikščionių Demokratų vyriausybes, nes jos troško tvarkos ir ramybės. Senosios marksistų ar nacių kalbos jau buvo visiems įgrįsusios. Naujoji karta nesidomėjo nei imperijom, nei militarizmu, nei tautiniu egoizmu. Ji jautė, kad visi europiečiai, sujungti tais pačiais ryšiais gali rasti bendrą kalbą įvairiais klausimais. Taip skelbė ir K. Adenaueris.

### SVARBŪS ŽINGSNIAI

Svarbūs žingsniai į politinę bei ekonominę vienybę buvo padaryti 1952 m., kai įsistatė laisvųjų Europos valstybių parlamentas Strasburge ir ekonominė bendruomenė Briuselyje. Gręsiantis gi komunizmo pavojus privertė Europą ir Ameriką dar glaudžiau bendradarbiauti, steigiant NATO ir kitas organizacijas Vokietijoje, vadovaujama Adenauerio ir tas organizacijas įsijungė kaip kitoms lygi valstybė.

Tuo tarpu Adenaueris pravedė Vokietijos atstatymo programą. Padedamas JAV, jis davė duones ir pastogę ne tik seniems Vokietijos piliečiams, bet ir 14 milijonų tautiečių, grįžtančių ar pavarytų iš užsienio. Jis teisingai padalino visiems karo nuostolių našta,

pagerino susisiekimo tinklą, išmokėjo žydams padarytus nuostolius ir išplėtė Vokietijos pramonę ir prekybą.

### KIETA VALDŽIA

Adenauerio valdymas buvo sėkmingas, bet ir kietas. Jis dominavo ir partijai, ir ministrų kabinetui. Pats dirbo nuo ryto iki nakties ir vertė kitus kietai dirbti. Išvaldęs Vokietiją net 14 metų ir davęs jai naują veidą ir kryptį, Adenaueris turėjo pasitraukti dėl senatvės.

### PO ADENAUERIO

Jo įpėdinis, L. Ehrardas, buvo genialus ekonomistas, bet neapdairus politikas. Įvykdęs «ekonominį stebuklą» kartu su Adenaueriu ir pavaldęs Vokietijai bejo tik 3 metus, jis perleido kanclerio pareigas Kurt Kiesingeriui, taip pat Krikščionių Demokratų Partijos nariui.

K. Kiesingeris yra konvertitas katalikas, geras diplomatas ir nemažas gen. De Gaulle draugas. Sudaręs koalicinę vyriausybę su socialistais, jis užmezgė diplomatinius santykius su Rumunija ir nori pasikeisti diplomatais su čekais ir vengrais. Svarbiausias jo tikslas yra išplėsti prekybą su Balkanais.

### PRALENKTOS SVAJONĖS

Žiūriant į pokarinę Vokietiją reikia pripažinti, kad vokiečių tauta atsistatė ir pralenkė net didžiausias savo svajones. Nuo Hitlerio laikų iki šios dienos jos pramonė pakilo 200%, o prekyba net 700%. Prekybos atžvilgiu Vokietija pasaulyje užima trečią vietą (po JAV ir Anglijos). Kariniu atžvilgiu Vokietija nebėra pavojinga, bet politinis jos svoris nemažas. Jos simpatijos yra naudingos Prancūzijai, Anglijai ir Amerikai. Nuo rusų išminties priklausys kaip išsispres Vokietijos susijungimo klausimas. Tuo tarpu tos išminties Rusija neparodo. Rusija tebegalvoja apie Hitlerio Vokietiją, kuri seniai palaidota. Naujoji Vokietija, siekianti tautų bendradarbiavimo. Ji tiesia rankas net komunistų valdomai Vokietijai. Kas nori suprasti naująją Vokietiją ir Europos dvasią, tas turi grįžti į viduramžius, kur nepriklausomos tautos sudarė vieną šeimą. Tada nebuvo nei muitų, nei nuolatinių kariuomenių, nei tautinio egoizmo, nei šovinizmo.



## «ELTA» PRANEŠA:

## LIETUVOJE

KOLCHOZIOSE dirbantiems pensijos yra numatomos ir skiriamos bet jų retai pasitaiko didesnių kaip 12 rublių mėnesiui. Kolchozininkai gali pensijos tikėtis sulaukę 65 metų kai miestiečiams pensijas, kokios jos bebūtų, duoda jau 60 metų sulaukus.

MOTELIŲ projektai jau 1958 metais buvo rengiami. Sulig «Tiesa» žadėta, kad automobilistas tea galės sustoti, pailsėti, pavalgyti, mašiną apsitvarkyti. Žadėta, kad tai bus «antimiazais metais». Praėjo aštuoneri metai — nė vieno motelio. Ir garažų nėra. Net dideliuose tuščiuose kiemuose neleidžia statyti garažų — nėra planų.

«Jeigu nueisite į rajono vykdėjų komitetą» — rašo toliau «Tiesa», — ir papasakosite, kad mašina lauke rūdyja, kad vaikėzai vinimis emalyje graviruoja, o girtieji mėginami pasivažinėti, jums nežinant aplamė dureles ir sudaužė žibintus rajono valdžios atstovai tik gūžtelės pečiais, — vadinas, — o mums koks čia reikalas?

RIMTUSNIEJI menininkai Lietuvoje pasisako prieš chorų bei kitų meninių vienetų vienodumą sakoma, kad «dienų šventės vienodos, kaip vandens lašai», «nebegalima atsikirti, kas kuriai respublikai priklauso»

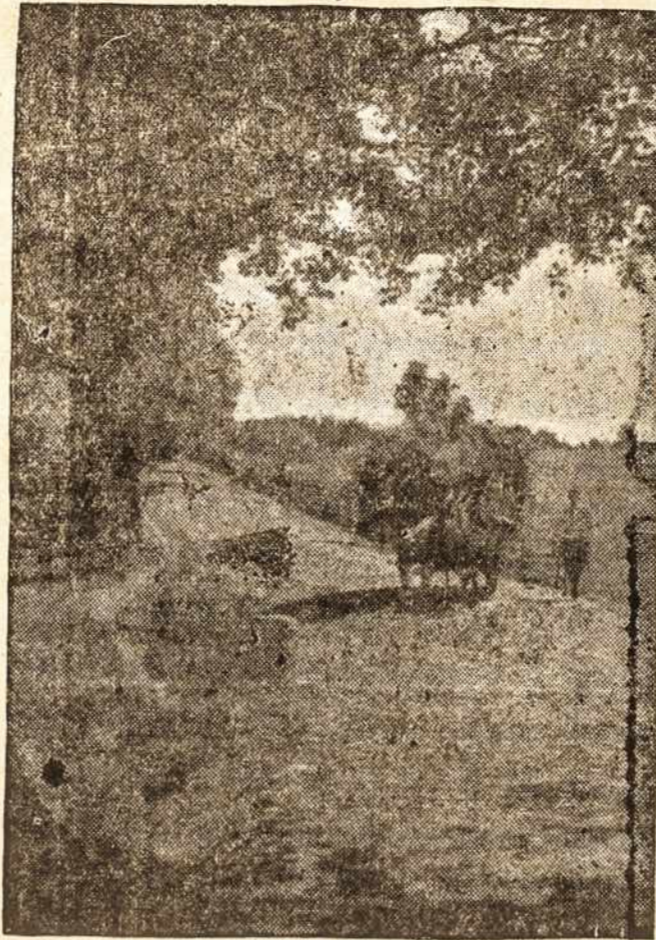
VILNIUJE minimos visos rusų sukaktys: spalio 24 d. buvo minima net šimto metų sukaktis nuo pirmųjų mokslinių techninių draugijų Rusijoje atsiradimo Vilniuje randasi ir publikinė tokių draugijų taryba, kuriai pirmininkauja B. Tiovas.

AFRIKIEČIŲ baletas «Dahomeja» lankėsi Kaune ir Vilniuje. Koncertai praėjo tykliai, be įvertinimų spaudoje.

ANTANAS SUTKUS, buvęs Lietuvos Valstybės Teatro, Valstybės Radiofono direktorius š. m. sausio 26 dieną sulaukė 75 metų amžiaus. Šiuo metu Antanas Sutkus gyvena Vilniuje, yra teatro veteranų draugijos pirmininkas ir renka lietuvių teatro istorijos medžiagą.

ŠIAULIUOSE, sausio 21 d., sulaukęs 87 m. amžiaus, mirė Jonas Krikščiūnas — Jovaras. Spaudos darbuoju laikas buvo vėlesnė knygnešys. Vėliau parašė ne mažą populiarų eilėraščių kurių keletas yra plačiai žinomomis dainomis, kaip «Ko liūdi, berželi».

LIETUVOJE šiuo metu turi būti apie 700 000 šeimų, nes jau 1959 metų surašyme buvo 670 000 «Tiesa» sausio 26 d. nos laidoje pranešė, kad Vilniuje, universiteto salėje, sušaukta respublikos sociologai aptarti santuokos, šeimos bei buities problemų.



Lietuvos vaizdelis.

PAKEISTAS vyriausias čekistas Lietuvoje. Sausio 24 d. «Tiesoje» skelbiamas pranešimas, kad «ryšium su pėrėjimu į kitą darbą» A. Randakevičius atleistas iš Valstybės saugumo komiteto pareigų ir jo vieton paskirta J. Petkevičius.

LIETUVIŲ mokslininkų ir ypač menininkų pasirodymai «didiesiems broliams Maskvoje» vyko sausio 29 — vasario 3 dienomis Vilniuje ta proga per laikraščius ir radiją vyko Maskvos kultas «Tiesa» tarp ko kita šiais žodžiais dūsavo: «Maskva, daug ką mena šis vardas Lietuvai. Tūkstančiai nematė mūsų šaltį, mūsų šilumą. Nenoroms pasakyta daug tiesos, ypač pagalvojus apie čekistų slaptąjo tinklo šaltį...»

VILNIAUS katedroje, dabar paverstoje paveikslų galerijoje sausio 22 d. koncerto

ŠEŠIŲ dešimtmečių siela laukia ir daugiau paskutiniais metais Lietuvos nepriklausomybės metais menuose iškilusių tada jaunų — naujų pajėgų. Jų tarpe sausio gale buvo sveikinimai — Vilniaus aktorė Gr. Žina Jakavičiūtė, Kauno muzikalinio teatro vyriausias režisiorius, pradžioje buvęs operos bei operetės solistas R. Andriejevas.

## ARGENTINA

Argentinos sostinėje, Buenos Aires mieste posėdžiauja visų Pietų Amerikos valstybių užsienio reikalų ministrai su savo patarėjais ir svarsto pačias didžiausias visų Pietų Amerikos valstybių sunkenybes. Dalyvauja ir Šiaurės Amerika. Nutarė balandžio mėnesį susitikti visų P. Amerikos respubl. prezidentai

BRAZILIJA. Vėl ištiko didelės liūty Rio de Janeiro ir Guanabara. Tūkstančiai žmonių liko be pastogės, virš poros šimtų buvo užmuštų ir nuškenusių.

## ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204  
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244  
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324  
no 14,00 iki 18,00 val.

## JAKUTIS &amp; LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

V. Mykolaitis Putinas

## SUKILĖLIAI

KOVŲ DĖL ŽEMĖS IR LAISVĖS VAIZDAI 1861—1864

XXXVI

(tąsa)

Tas penktadienis ilgai pasilikęs Bagynų dvaro žmonių atmintyje.

Jau iš vakaro Pranciškus pasakė Grigeliui ir Agotai, kad Karkliškių Bagdonai rytoj kelia Ievutės mirties metines. Nereikia apie tai plepėti, kad neišgirstų prievaizdas ir pats ponas. Ko gero, dar sumarys tas metines suardyti.

Rytojaus dieną, penktadienį, apie pavakarę dvare pasirodė vaistas Kurbauskas ir pranešė Pšemickiui, kad Paberžėje kunigas Mackevičius atlaikęs gedulingas pamaldas už Ievos dūšią. Bažnyčioje buvę Bagdonai, Pranaičiai ir nemaža žmonių iš abiejų kaimų, daugiausia moterų. Kapinėse

atgiedoję «Amžiną atilsį», «Aniolas Dievo», paskui ap sodinę gėlėmis kapą. Mackevičius laikėsis nušaliai,

Vakare, jau temstant, tikėtas Karklys papasakojo prie vaizdai, kad paskutiaėmis dienomis žmonės tai šen, tai ten matydavę Pranaičių, o dabar jis su dviem nepažįstamais vyrais geria Mendelio karčiameje Eina gandy kad Pranaičiai tykojasi nužudyti dvaro «kotą» Rubikį Rudį.

Pšemickis susirūpino išgirstomis iš tikrino naujienomis o artėjant vakarui, ir baimėmė skverbti į prievaizdo širdį. Iš to razbaininko visko galima laukti! Rubikis tai Rubikis, bet jis gali ir prieš poną Skrodskį, ir prieš jį patį, poną Pšemickį, kėsintis, arba

dvarą padegti.

Po arbatos prievaizdas nutarė pasitarti su ponu Jurkevičium. Juristas išklausęs Pšemickio nuogastavimų, pirmiausia pagalvojo, kad prie vaizdas, apimtas baimės, be abejo, daug ką perdėda. Dėl to jis pats nepasidavė išgąstui, bet stengėsi galvoti ramiai. Kaip ten bebūtų kas dabar daryti? Šauktis pagalbos į Kėdainius jau per vėlu.

— Liepsiu Karkliui, — su mano Pšemickis, — tegu parrenka iš kaimų po kelis patikimesnius vyrus ir atsiveca saugoti dvaro. Kai bus dvare daugiau žmonių tie razbaininkai apsigalvos ir pulti nesiryž.

Juristas svarsto ir samprotauja:

— Gal ir taip. Bet ir čia pavėlavai, ponas Pšemicki. Kas dabar nakčia tuos žmones sugaudys ir atves? Ir kas tie «patikimesnieji» muzikai? Ar jie nepabėgs, išgirdę pir

mą įtarimą šlamesi? Aš bijau ši štai dar ko, ponas prievaizde. Jei mes dabar sukelsime žmones, o visas tas triukšmas pasirodys buvęs be pagrindo tai jau tada su chlopais mes visai nebesusikalbėsime. Niekas juk neklausotų, kurie bijosi, dreba, kalti jaučiasi. Tada visokiais ganais ir grasinimais jie terorizuos mus kasdien.

— Tai kas dabar daryti, ponas juriste? — klausė susirūpinęs Pšemickis. — Pranešti apie padėtį ponui Skrodskui?

— Aš manau, kad nereikia. Ponas Skrodskis, kaip tyčia, šiandien labai blogai jaučiasi. Ta žinia, be abejo, žalingai atsilieptų jo sveikatai. O ką jis mums padėtų? Nieko! Gerai, kad ir pana Jadvyga su Agota negrįžo iš Panevėžio.

Toliau svarstydami tą reikalą, abudu dvariškiai sutarė vis dėlto imtis visų galimų atsaugumo priemonių. Taigi dvaro trobesius, o ypačiai rūmus

turi saugoti abu panakstiniai su šunimis ir Rubikis. Turi budėti ir vežėjai Pranciškus su dviem bernais, nors ir žinoma kad jie visi trys nepatikimi žmonės Grigeliui įsakyti, kad žiūrėtų rūmų išsodo pusės ir sektų jovarų alėją. Tikrinti sargybą turėtų vaistas ir tikėtas, bet, kol prievaizdas tarėsi su juristu, tie abudu pasiskubino išnaukti.

Sutvarkęs viską pats ir apžiūrėjęs užraktus, ponas Pšemickis nutarė nakvoti ne savo bute, bet tuščiam pastogės kambarėlyje, greta juristo. Juristas pagyrė prievaizdo sumanymą. Tokią naktį abiem kartu būsią jaučiau, be to, pro pastogės langus galėsią stebėti kas darosi aplink rūmą iš visų šonų.

Juristas išsitraukė ir savo šautuvą ir į abudu vamzdžių įleido po kulka, kokiomis mušami vilkai ir šernai, o jei pasitaikytų, tai ir lokys.

(Bus Daugiau)

# LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»  
RUA LITUANIA, 67  
SÃO PAULO, 13 S.P.  
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIRETOR RESPONSÁVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr.\$ 7.00 visoje P Amerikoje. RĒMĒJO: PRENUMERATA N Cr.\$ 15.00 GARBĒS PRENUMER. N Cr.\$ 3.00. Atskiro numerio išleidimas N Cr.\$50.00 Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 150.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

## P. A. L. K. Rezoliucijos

IV Pietų Amerikos Lietuvių Kongresas, susirinkęs Buenos Aires mieste Argentinoje 1967 metų vasario mėn 2-6 dienomis, dalyvaujant Argentinai, Brazilijai, Urugvajaus ir Venezuelos atstovams ir svečiams iš Šiaurės bei Europos, iš klausęs įvairių pranešimų ir apsvarstęs dabartinę šveivijos ir Lietuvos padėtį:

Reiškia tikėjimą Lietuva ir lietuvių tauta, turinčia savo vietą ir paskirtį žmonių tikslų siekime, ypač dabartiniomis tautų ir žmonių sąsąrėjimo laikais;

Didžiuojasi visais lietuvišiais, kurie su dideliu pasiaukojimu dirba, pasišvenčia savos tautos gerovei, bei gyvena nepalaužiamai jos švie sesnės ateities viltimi;

Pasisaako už Jungtinių Tautų Chartos ir Žmogaus Teisių Deklaracijos įgyvendinimą;

Protestuoja prieš Lietuvos okupaciją, įvykdytą klastingu Sovietų Rusijos ir nacių Vokietijos susitarimu bei tęsiamą iki šiolei;

Smerkia Sovietų vykdomus prievartavimus deportacijas, nutautinimo, rusifikacijos ir religijos persekiojimo darbus;

Reikalauja Sovietų Sąjungos Vyriausybę atitraukti savo karines, policines pajėgas iš Lietuvos bei gražinti lietuvius tremtinius iš Sibiro ir kitų Rusijos kraštų;

Kreipiasi į laisvąsias tautas ir Jungtinių Tautų Organizaciją, prašydamas da

ryti žygį sustabdyti Sovietų smurto, persekiojimo ir nutautinimo aktus bei Lietuvos laisvės atstatymui;

Ragina visus tautiečius išveivijoje aktyviau dalyvauti Lietuvos išlaisvinimo kovoje todėl:

ta kova įpareigoja ir Pietų Amerikos lietuvius ieškoti vis daugiau draugų ir jos laisvės kovų talkininkų, padedančių ją kelti savo gyvenamo krašto visuomenėje ir Vyriausybėje;

dėti daugiau pastangų paremti savo tautiečius okupuotoje Lietuvoje visais būdais remiant juos ir palaikant juose laisvės bei nepriklausomybės viltis;

kadangi Lietuvos išlaisvinimo kova prie dabartinių tarp tautinės politikos sąlygų yra ilgalaikė prašyti Lietuvos laisvinimo veiksmų sudaryti ilgalaikę akcijos programą;

tai išlaisvinimo akcijai ir lietuviškos išlaikymui organizuoti ir toliau Pietų Amerikos lietuvių kongresus, kurių sekantis bus už trijų metų Urugvajuje.

prašo Argentinos vyriausybę atnaujinti diplomatinius santykius suspenduotus 1946 m. su teiseitais Lietuvos diplomatais Brazilijos vyriausybę panaikinti dekretą apribojusį Lietuvos Pasiuntinybės veikimą ir vėl atidaryti Lietuvos konsulato bylą, o Urugvajaus ir Kolumbijos vyriausybėms padėkoti už palankumą ir toliau pripažinti diplomatines Lietuvos atstovybes, o Šventąjį Sostą prašo suteikti Lietuvos atstovui ankstyvesnį diplomatinį rangą;

## Įviesus pavyzdys

PETRAS PAKALNIS

NAUJA MINTIS

Pasibaigus II pas. karui, de Gasperi, Italijos ministeris pirmininkas galvojo, ką daryti, kad Europoje nekiltų trečiasis karas. Po ilgų svarstymų jis pasiūlė steigti laisvųjų Europos valstybių seimą ir pavesti jam Europos likimą. Tas planas rado gerą atgarsį ir 1952 m. šešių valstybių ministreriai ėmėsi darbo.

dedant pastangų sueti į sąlytį su Pietų Amerikos vyriausybe ir diplomatais, suderinti savo veiklą politinėje srityje su VLIKu kad vienintgu darbu sutauptų jėgas ir pasiektų apčiuopamesnių ir greitesnių rezultatų.

### KULTŪRINĖ E SRITYJE KONGRESAS

Skatina visus P. Amerikos lietuvius pasilaikyti ir steigti savas draugijas bei vykdyti jų saitarinį bendradarbiavimą nes jos yra kultūros išlaikymo talkininkės

Siekia išlaikyti ir ugdyti tautinę gyvybę, kalbą, tautines tradicijas, kurti lietuvišką šeimą ir auklėti vaikūčius lietuviškoje dvasioje

Skatina visus Pietų Amerikos lietuvius jungtis lietuviškos Pagrindu ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenė;

Prašo visų dėl lietuviškos kenčiančių tautiečių ir krikščioniškosios meilės vardu atidaryti asmeniškus nesiprati mus bei ginčus spręsti atidumo kompromiso bei susitarimo keliu ir taip įgalinti savitarpio bendradarbiavimą;

Šiam tikslui Pietų Amerikos lietuvių jaunimas steigia visą jaunimą apimančią ir jungiančią JAUNIMO SEKCIJĄ, bendradarbiaujančią su kitų kraštų jaunimu.

Pietų Amerikos Lietuvių Jaunimo Sekcijos veikla reiškiasi lietuvišku darbu: lietuvių kalbos ir kultūros pažinimu, įsijungimu į organizacinį lietuvių gyvenimą, studijų, stovyklų rengimu, laikraščio leidimu ir kita.

Lietuvių Jaunimo Sekcija savo darbu ir veiklai prašo pagalbos Pietų Amerikos ir kitų kraštų lietuvių Bendruomenių, organizacijų ir lietuvių moralinės ir materialinės paramos

Tuo tarpu Prancūzijoje kilo kitas sumanymas. Politikas J. Monnet suprato, kad karai kyla dėl neteisingo turto padalinimo. Kalbant apie Prancūziją ir Vokietiją, aišku kad jos nori valdyti geležies rūdį ir akmeniniais angliais turtingą Ruhro kraštą. Bet jei tos žaliavos bus prieinamos visiems tuokart nebus dėl ko ginčytis, dar karo metu, po piežius Pijus XII sakė, kad taika gali viešpatauti tik tada kai turti gosios valstybės dalinsis turtais su neturtingosiomis. Jan Monnet išaiškino savo mintį R. Schumanui. Prancūzijos ministeriui pirmininkui ir patarė kurti bendrą Europos plieno ir anglių rinką. Schumanas tam planui pritarė ir perdavė jį K. Adenaueriui. Adenaueris buvo sugalvojęs panašų projektą, todėl jam pritarė. Į tą planą buvo įtaukta Belgija, Olandija, Italija ir Liuksemburgas. Buvo sudaryta Europos anglies ir plieno bendruomenė.

### PRASIPLEČIA

Bendruomenė vystėsi gerai ir nariai trško ją išplėsti. Kodėl nebūtų galima įtraukti į ją kitų gaminių pasaulius miltus ties gaminiai atpigę ir visi jais galėtų naudotis

Po ilgų derybų tarp vokiečių ir Prancūzijos žemės ūkio produktai buvo įtraukti į bendrą Europos rinką. Tas bendradarbiavimas pakeitė ekonominį Europos gyvenimą ir peršoko prieškarinį savo gerbūvį. Žinoma, tas ekonominis stebuklas galėjo įvykti todėl, kad visos 6 valstybės turėjo aukštą techniką ir respektavo laisvę ir privačią iniciatyvą. Dabar ekonominė Europos bendruomenė turi didelį politinį svorį ir ne vienas kaimynas nori į ją įstoti.

### MAŽINTI MUITUS..

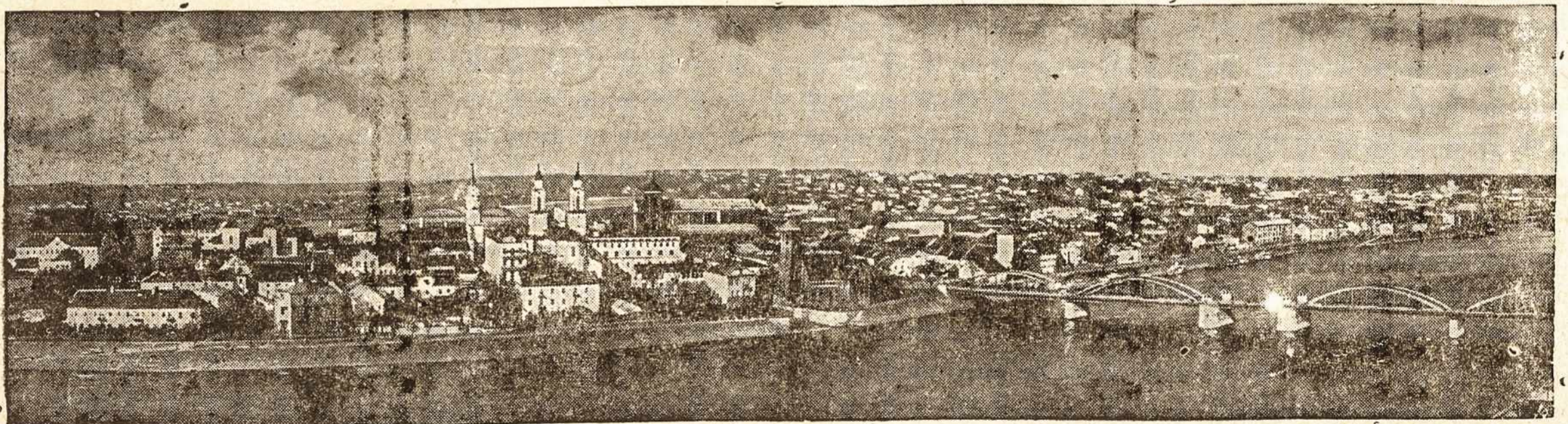
Suklestėjus Europos bendruomenėi, prez. Kennedy pa siūlė savo planą, būtent, mažinti miltus tarp JAV ir Europos. Bet generolas De Gaulle prezidento planą atmetė. Jis turi savo planą ir nori išplėsti prekybą su Rusija, Rytų Europa ir Kinija. De Gaulle mano, kad šaltas karas tarp

komunistų ir laisvojo pasaulio jau atvėso ir kad bendradarbiavimas su komunistais gali duoti gerų rezultatų. Atrodo, kad jo idėja prigyja ir Amerikoje, nes prezidentas Johnson nori užmegzti šiltesnius ryšius bent su Rusijos satelitais Lyg atsiiktinai. Ju goslavija panaikino vizas už sieniečiams, o Vokietija nori pasikeisti diplomatais su Rumunija, Bulgarija, Vengrija ir Čekoslovakija. Žinoma, tie ir panašūs žingsniai dar neleidžia daryti drąsių išvadų. Jie reikšia tik tai, kad buvęs tarp tautinis įtempimas jau šiek tiek atslūgo ir kad visi su pranta ekonominio bendradarbiavimo naudą.

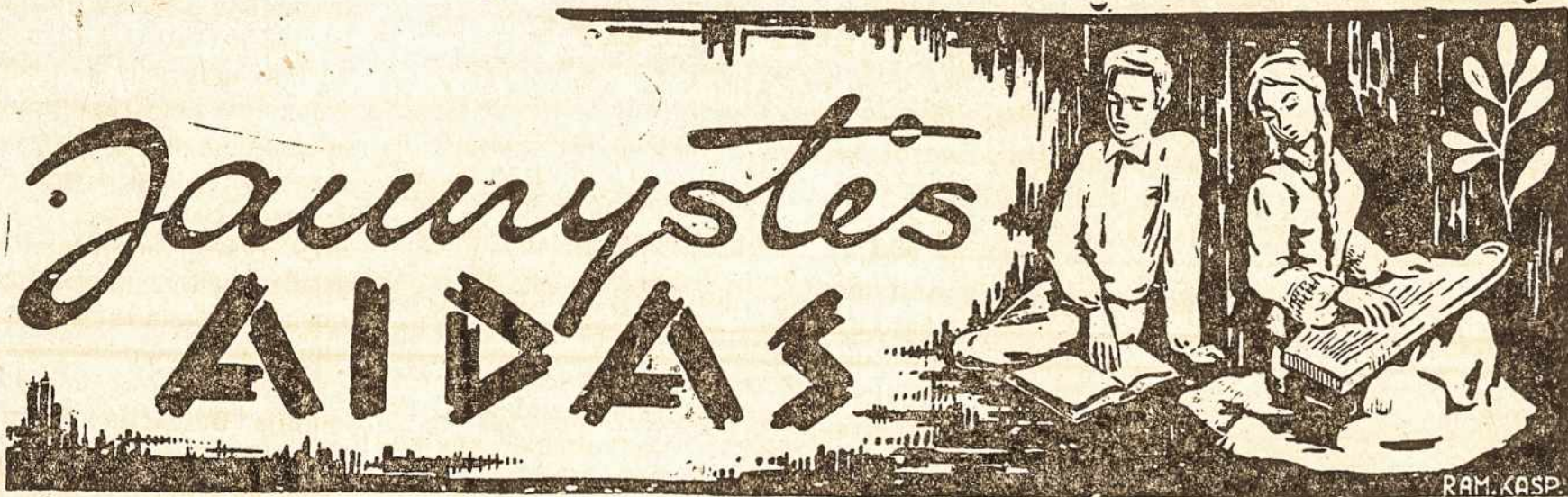
### KITOS BENDRUOMENĖS

Ekonominės bendruomenės idėja pradėjo prigyti ir kitur. Penkios Centralinės Amerikos valstybės jau turi savo bendruomenę ir jų savitarpė prekyba pakilo nuo 33 iki 157 milijonų dolerių. Kitos P. Amerikos valstybės sudarė bent ant popierio taip vadinamą laisvos prekybos sąjungą, bet jos rezultatai labai kuklūs. Mat kiekviena valstybė laukia, kad kaimynas pirma sumažintų savo miltus. Toliau trumparegė laikysena trukdo pažangą ir neisprendžia jokio klausimo. Bet Azijos ir Afrikos valstybės seka Europos pavyzdžiu ir rimčiau žiūri į ekonominį bendradarbiavimą. Afrikos rytuose ir vakaruose veikia 2 ekonominės bendruomenės o 3 P. Afrikos valstybės svarsto panašų planą.

Sunku numatyti kokią ateitį turės tos ir panašios ekonominės bendruomenės, bet jos jau atnešė apčiuopiamų vaisių. Tautinis egoizmas ir ambicija yra nelengvai nugalimos bendradarbiavimo kliūtys, o praeityje padarytos klaidos dar tebeveikia į šių dienų galvojimą ir laikyseną. Tačiau kur žmonės pasiduoda krikščionybės dvasiai, ten išsiplečia jų širdis ir akiratis. Nėra ko stebėtis kad tie politikai, sukūrę ekonominę Europos bendruomenę yra krikščionys demokratai: Italijos De Gasperi, Prancūzijos Schumanas ir Vokietijos Adenaueris. Jų bendradarbiavimo idėja apjungė 180 milijonus žmonių atnaujino Europą, senus priešus pavertė draugais ir davė gražų pavyzdį kitiems



Zavingas Kauno miesto vaizdas.



MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

## Lituánia Atual

A bonança pareceu se comprometida.  
Os ares tornavam se quentes  
E um aspecto cinza predominava.  
Rastros vermelhos riscavam os céus.

Eram as Parcas que se agitavam  
Com presságios a atormentar.  
Marte sentia se inquieta  
Quando Fobo se punha a cantar.

Um dia, finalmente, os deuses se calaram  
Ou por inépcia ou por desdém  
Apagou se o grande sol lituano  
E um manto vermelho tufo enlutou.

Enquanto Prometeu o invasor aticava  
Austro e Boreas cabisbaixos se retiravam  
Júpiter, movido de covardia,  
Expansão a Baco permitia.

## O Pão de Cada Dia

por ALIONI FILHO

Uma das mais belas e movimentadas atividades, nesta terra, é a aquisição do pão de cada dia. Este pão é conseguido através do trabalho. O trabalho, seja ele qual for, é sempre nobre. Quer pelo esforço da mente, quer pelo esforço dos braços, o homem produz. Por meio da produção ele fornece viveres e artigos mais variados a si e a Sociedade.

Geralmente quem fornece o pão de cada dia é o pai de família. Passa ele grande parte do dia nas fábricas, nos escritórios ou no campo, onde a custa do suor de sua fronte, consegue os alimentos a esposa, aos filhos e a si

mesmo

Se é o pai quem fornece os alimentos, a mãe quem os prepara. Entre este fornecer e este preparar é que encontro um elemento quase patético. O olhar arregalado e agradecido das crianças, completam o quadro.

A fumaça saindo pela chaminé, o tempero que faz a gente adivinhar e o bater dos talheres, lembram a família.

Quanta nobreza sinto no suor que escorre pela fronte do pai de família! Quanta nobreza percebo no cheiro de tempero da mamãe cozinhando! Quanta ternura envolve a lembrança do lar!

ir aš jį nužudžiau.

Jei aš turėčiau dvejus namus, du palikimus: vienus mie te kitus kaime. Aš gyvenu mieste, bet paveldėjęs namus kaime yra dar geriau ir jų neatsisakau nes ten galėsiu praleisti atostogas, sau sveikatos ir jėgų pasisemti, pasigrožėti gamtos vaizdais, ar tų namų menišku įrengimu. Jei sužinočiau, kad kas nors juos išvogė, ar kad gaisras išliko, tai palikus mieste savo namus, bėgčiau galvoje rūkėliais jų gelbėti nes tai mano nuosavybė, mano paveldėjimas. Niekam jų neatiduodu, nes jei ne man jie bus reikalingi, tai gal mano artimiesiems, tėveliams, broliams, o gal mano vaikams. Ar aš esu turtingesnė turėdama vienus namus, ar dvejus?

Kiekvienas normalus žmogus didžiuojasi savo tėvais, protėviais ir savo tauta. Kodėl amerikiečiai garsina savo «ka-bojus» ir savo pionierius? Kiek kartų skaičiau brazilų knygas apie «bandeirantes» ar «tracemas». Mačiau indes dėvinčius savo «sari», o japonai – «kimonus». Tauta yra prigimta, Tautinis pajutimas yra naturalus dalykas. Tik blogas žmogus nusigrėžia nuo savo tautos. Sakau nusigrėžia kaip gali nusigrėžti ir nuo savo brolio. Bet tauta pasilieka jo tauta, kaip ir brolis pasilieka jo brolis.

Jei mes gimę rašom dvi tautos ir du palikimus, tai mes tuo esame turtingesni. Mes turim daugiau kuo di-

džiutis. Turim du palikimus ir dvejus pareigas. Turim savo kraują tautą ir turim savo gyvenimo tautą (Valstybę Red.) Turim motiną, tą kuri mus pagimdė ir savo gyvybę davė; turim motiną kuri mus globoja užaugina. Nejaugi jas dvi turėdami mes nesugebėsime jų abiejų mylėti? Kaip žydai per tūkstančius metų svetur gyvendami ir daugelis jų tik ai mylėdami tą žemę kurioje gimė ir augo ir būdami taurūs jos piliečiai visgi, kai reikėjo atstoti Izraelį, visi padėjo: vieni dėjo pinigines aukas, kiti vyko tenai nunešdami savo jėgas, darbą ir net gyvybes tėvynės naudai. Nejaugi lietuvių meilė turėtų būti tokia siaura, kad ji tegalėtų mylėti tik vieną? Ar mes iš viso nebeturėtume širdies ir nebeįstengtume nieko tikrai mylėti?

## Vytautas Didysis

Simas Sužiedėlis

Kęstutis patyręs kas atsitiško Vilniuje, nužygiavo į Trakus. Pakeliui prie jo būrių prisijungė dar Vytautas ir brolis Liubartas. Prie Trakų jie jau rado didelę Jogailos ir kalininkų kariuomenę. Čia turėjo įvykti lietuvių tarpusavio kautynės. Jos turėjo nuspręsti, kas toliau valdys Lietuvą: Kęstutis ar Jogaila? Tačiau abu kažko lūkuriavo ir mūšio pradėti nesiryžo. Jogailos kariuomenė buvo žymiai didesnė, bet jis gal būtų nepasitiki-

jo lietuviškais savo palkais, kurie kovos metu galėjo pereiti į Kęstučio šalį. Bet Jogailai ir Skirgailai rūpėjo sumti abu vadus – Kęstutį ir Vytautą. Taigi, prieš pat mūšį į Kęstučio stovyklą atvyko pats Skirgaila, žadėdamas gražinti Trakus bet prašė atvykti pas juos pasitarti.

«Mes su savo tėvu, – rašė paskui apie tai Vytautas, – stovėjome tada viename kalneli, o kunigaikštis Jogaila prieš mus – antrame. Jis siuntė į mano tėvą ir į mane savo brolių, kunigaikštį Skirgailą, kuris iš tolo ėmė šaukti mano tėvą, kad mes susikalbėtume geruoju. Kunigaikštis Skirgaila mums davė kunigaikščio Jogailos žodį ir spaudė ranką, kaip ištikimybės ženklą. Pasitikėdami jų žodžiais, drauge su tėvu mes ir nuėjome į kunigaikščio Jogailos stovyklą.»

Čia jie, rodos, visai nesitarė. Jiems buvo pasiūlyta paleisti kariuomenę, vykti į Vilnių ir ten galutinai susitarti. Bet vos tik jie atvyko į Vilnių, tuojau buvo suimti Kęstutis, grandinėmis apkaustytas, buvo nuvežtas į Krėvą, o Vytautas paliktas Vilniaus pilyje. Kariuomenė ginti jų negalėjo, nes buvo jau išsiskirsčiusi. Vadinas, užuot garbūgai kariavus, buvo pasirinktas suktas kelias. Abu žymūs lietuvių vadai – tėvas ir sūnus – pateko į savo giminių čiupinkles.

Graudu ir skaudu, kad dėl asmeniškų puikybės Jogaila ėmėsi tokių negarbingų melo bei suktybės priemonių savo dėdei ir pusbroliui apgauti. Graudu ir skaudu, kad tokių apgaulingų lietuvių ir šiandien netrūksta, kurie prieš savo brolius eidami, pasitarnauja lietuvių tautos priešams. Tokių yra Lietuvoje netrūksta jų nė laisvajame pasaulyje esančių lietuvių eilėse. Jei «iš praeities semia ne sau stiprybės», tai taip pat iš tos praeities reikia pasisemti ir atsargumo, budrumo ir išminties ne tik nuo svetimųjų, bet ir nuo savųjų priešų apsiginti.

x x x

## Brazilijoje Gimė, Kodėl Turim Mylėti Lietuvą?

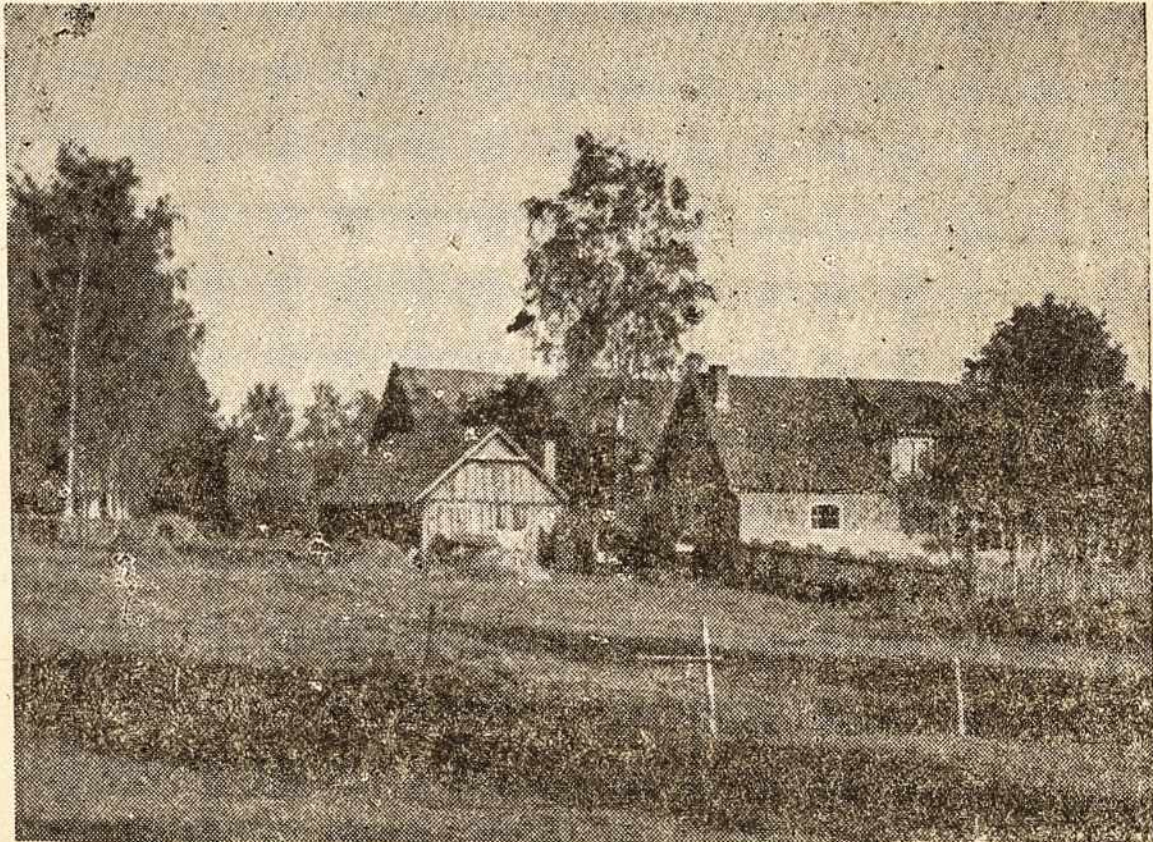
RYMANTĖ STEPONAITYTĖ

Atsakysiu į tą klausimą kitu klausimu: «Kodėl aš turiu mylėti savo brolių, kurį radau užgimusių? Kodėl? Taip niekas neklausia ir negalima klausti. Kiekvienas normalus žmogus myli savo brolių. Panašiai ir kiekvienas normalus žmogus myli savo tėvynę»

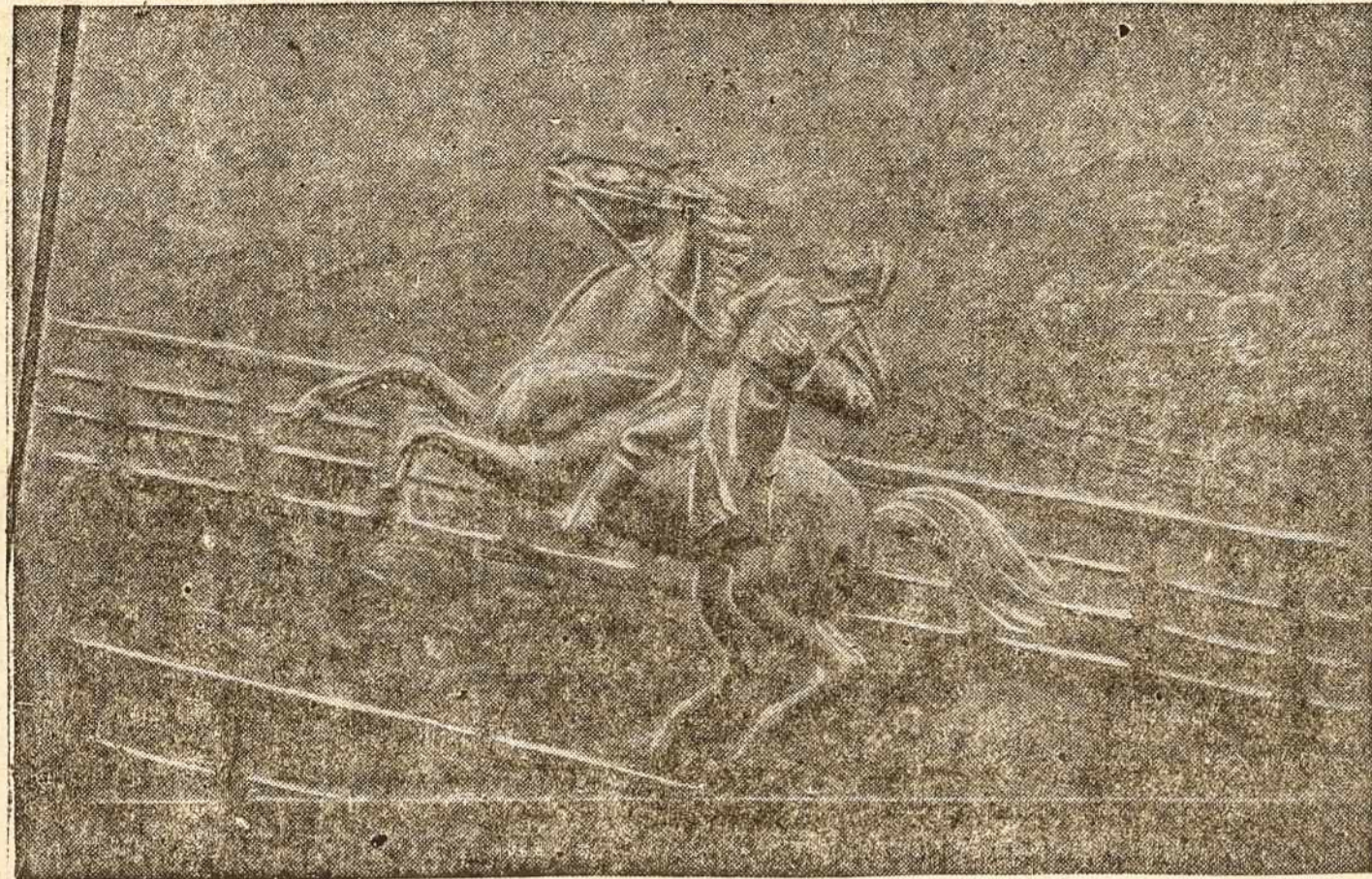
Užgimusi radau brolių ir pusbrolių. Brolių myliu labiau už pusbrolių, nes su broliu mane tampa riša mano kraujas. Bet tai nereikia, kad turiu nekęsti savo pusbrolio. Aš myliu ir savo pusbrolių, nes jis yra mano giminaitis.

Broliis tai Lietuva, pusbroliis tai žemė, kurioje gimiau;

Pusbrolio negali padaryti broliu, nė brolio pusbroliu. Tai ne nuo manęs priklauso. Tai faktas kurį aš jau taip radau ir kuris visai nepriklauso nuo mano nuomonės. Jei aš būsiu geras žmogus, aš mylėsiu ir vieną ir kitą. Jei blogas, ar koks išsigimėlis, aš nekęsiu jų abiejų, arba nors vieno iš jų. Bet paties fakto nepakeičiu. Mano broliis ir toliau liks broliis. Jei aš jį kaip Kainas nužudėčiau, tai būčiau broliu dė, o jis mano nužudytas broliis. Ir jei kas apie tai ką kalbės, ar tuojau po fakto, ar tūkstančius metų po to, sakys, kad mes buvom broliai



Gražus Lietuvos vaizdelis.



Firmasis už Lietuvos nepriklausomybę žuvęs Lietuvos karininkas Antanas Juozapavičius. Žuvo 1919 m. vasario 13 d. ant Alytaus tilto kautynėse su bolševikais.

**Keliaujam su Tėvu Bruziku**  
(Tęsinys)

**PARAGVAJAUS SOSTINĖJE**

Nuo Brazilijos sienos iki Paragvajaus sostinės Assuncion teko keliauti 7 valandas. Čia atsidūrėm pirmą valandą nakties iš 25 į 26 sausio. Ne norėdamas niekam sutrukdyti saldaus miego, trejetą valandų pasėdėjau viename parke ant suolo iki atidarė bažnyčias. Čia artimiausioje seserų saležiečių N. S. Auxiliado bažnyčioje atsilaikiau šv. šias. Seselės labai sveikintos. Aš joms dėkoju už priėmimą, o jos man dėkoja kad pats atėjau mišią laikyti! Koks kilnus Kristaus mokslas, kuris visus žmones jungia į vieną. Mistinį Jo Kūną — Bažnyčią ir daro mus vieną kitam nepaprastai artimus ir mielus.

Nuo seserų sužinojau, kur yra jėzuitų namai ir pas juos nuvykau. Čia jaučiausi kaip namie. Jėzuitai čia turi Kristaus Valdovo kolegiją ir gražią bažnyčią. Gavęs reikalingų nurodymų nuvykau Argentinos konsultant vizos gauti į Buenos Aires. Bet ir čia konsultantas toks pat nesukalba

mas, kaip ir S. Paulyje. Vyksiantiems kongresanai nenori duoti vizos. Girdi, keliauk Urugvajun, ten išsirūpinsite turisto vizą trims mėnesiams. Tai bent tvarka!

**SOSTINĖJE**

Paragvajaus sostinė turi 200 000 gyventojų. Daro provincijos miesto įspūdį. Aukštų namų nėra. Tik miesto centre stovi dviejų aukštų namai o kitur visi vienaaukščiai. Ne matyti nė fabriky. Žmonės verčiasi smulkia pramone, amatais iš smulkios ir santuopos smulkios Geriau gyvena vokiečiai ir japonai, kurių čia yra gana apskiai.

Berniuku ir mergaičių kolegijose pasiteiravau, ar nėra lietuvių mokinių. Visur atsakė, jog tokių neturį. Gal kur provincijoje vienas kitas yra, bet to niekas nežino. Taip ir nepas sekė surasti nė vienos lietuviškos šeimos.

Pas Jėzuitus pailsėjęs važiauvau į Incarnacion miestą. Girdėjau kad netoli to miesto esą jėzuitų garsiųjų reduk-

cijų griuvėsiai. Tų redukcijų vardai buvę: Švenč Trejybės Jėzaus, Pueblo de Incarnacion ir šv. Igaaco.

Iškeliavom sausio 27, 22 val. o kitą rytą jau buvom Incarnacion mieste. Kelionė prašvilpė skaidžiai.

**SU PREZIDENTU**

Atvykstant į Incarnacion policija sustabdo mūsų autobusą. Leidžiasi 4 lėktuvai. Turim aukti iki žemės iš jų išlipa, susėda į mašinas ir važiuoja katedron Esancijos katalikų universiteto metų užbaigimo iškilmės, kuriose dalyvauja valstybės prezidentas gen. Alfredo Stroessner, ministrai, ambasadoriai, jėzuitų provinciolas ir daug kitų aukštųjų svečių iš sostinės. Kadangi manęs, kaip ne-

**ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES**

**RIODE JANEIRO:** Dr. Frikas Meieris, Rua Mexico 98 sala 708 veikia antradieniais — penkt nuo 10 iki 13 val:

**URUGUAY, MONTEVIDEO:** p. Anatol Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet

**LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILAZELNA:** Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 51 4011.

**TĒVAI JĒZUITAI:** Rua Lituania, 67, Mooka — Tel. 92-2262

**LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJŲ** — Pirmininkas p Aleksandras Bumblis, Rua Gen Fonseca Teles, 606 Tel. 8-6423.

Iždininkas p, JORGE GARŠKA, Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooka.

**LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:**

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

**LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS**

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Moooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d mišios;

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. Casa Verde, 17,15 val.

Antrą: Jačana klierikų kopl. 8,15 val. Bom Retire, 10 val. Utinga 18,00 val.,

Trečią: Agua Rasa 8,15 val.; Moinho Velho 11 val., Lapa 16 val.,

Paskutinį: Vila Anastacio 8,30 val.; Vila Bonilha 10,30 val. V. Prudente 18 val.

**RIO DE JANEIRO**

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

**SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».**

**KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA**

**“SOFIJA”**

Mokina kirpimo siuvimo, madų modelių braižybos ir pritaikomojo meno. Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas valdiškiems egzaminams (habilitação). Mokykla turi visas valdiškas teises yra registruota «Departamento do Ensino Profissional» Pamokos vyksta vakarais. Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaitę. Rua da Graça, 381 — casa 6 — Bom Retiro

**PIGI IR GERA KOKYBĖ!**

**Ceslovas Jakiunas**



Parduoda ilgą išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams. Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52 2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų.

**SIUVYKLOJE LAURO**

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

**Metalurgica ARPRA LTDA.**

METALURGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS Praça Padre Lourenço Barendes, 243 — Quinta das Paneiras — V. Prudente Caixa Postal 371 — São Paulo



**VIENTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA**

**IRMAOS CARRIERI LTDA.**

Lindoya vanduo yra gerai žinomas gėrimas. Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835 Telefonas: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO



